

UZASADNIENIE

J. C. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S. od lipca 2013 roku. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstwa (...) są roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych. Jej działalnością zarządza K. S., który od dnia 17 sierpnia 2015 roku jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę, zajmuje on stanowisko brygadzisty. Zgodnie z przyjętym tzw. regulaminem porządkowym, podpisanym przez J. C. dnia 17 sierpnia 2015 roku, do funkcji brygadzisty należy między innymi przydzielanie pracownikowi miejsca pracy i narzędzi oraz zapoznawanie go z obowiązkami.

Dowód:

- zeznania świadka K. T. (1) (00:12:48- 00:37:45 na k. 87-88, k. 3 akt PR Ds. 31/16,
- zeznania świadka A. C. (1) (00:39:3500:55:52 na k. 88-8, k. 23-34 akt PR Ds. 31/16)
- zeznania świadka E. Z. (00:05:29 – 00:25:01 na k. 98v-99v)
- zeznania świadka R. L. (00:07:31 – 00:30:02 na k. 106-107)
- protokół kontroli nr rej. (...) -5310- (...) -Pt/16 (k. 10-15v)

Pozostałe osoby pracujące na rzecz J. C. wykonywały pracę na podstawie umów zlecenia. Osobami, z którymi J. C. zawarła umowy zlecenia byli między innymi K. T. (1) i A. C. (1). K. T. (1) pracował w firmie (...) od 18 czerwca 2015 roku. Ostatnią umowę zlecenia nr (...) K. T. (1) i J. C. zawarli dnia 14 grudnia 2015 roku i zgodnie z jej treścią, do jego obowiązków miały należeć doraźne prace budowlano-montażowe w miejscu, gdzie przedsiębiorstwo prowadziło budowy lub innego rodzaju stałe prace. W okresie wykonywanej pracy na rzecz J. C. K. T. (1) nie odbył żadnego przeszkolenia stanowiskowego ani bhp. Sąd Rejonowy w Toruniu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 31 sierpnia 2016 roku, w sprawie IV P 104/16 ustalił, że J. C. i K. T. (1) od dnia 18 czerwca 2015 roku do 16 grudnia 2015 roku łączyła umowa o pracę w pełnym wymiarze czasu, w charakterze pracownika budowlanego.

A. C. (1) pracował w firmie (...) na podstawie umowy zlecenia od 01 lipca 2015 roku co najmniej do dnia 16 grudnia 2015 roku.

Dowód:

- zeznania świadka K. T. (1) (00:12:48- 00:37:45 na k. 87-88, k. 3 akt PR Ds. 31/16,
- zeznania świadka A. C. (1) (00:39:3500:55:52 na k. 88-8, k. 23-34 akt PR Ds. 31/16),
- zeznania świadka E. Z. (00:05:29 – 00:25:01 na k. 98v-99v)
- protokół kontroli nr rej. (...) -5310- (...) -Pt/16 (k. 10-15v)
- umowa zlecenia numer (k. 23)
- wyrok w sprawie o sygn. IV P 104/16 Sądu Rejonowego w Toruniu (k. 124 w aktach sprawy IV P 104/16)

Między innymi w grudniu 2015 roku firma (...) prowadziła prace remontowe w budynku przy ul. (...) 10 w W., należącym do M. M.. Pracami kierował K. S., każdego ranka rozdzielal pracę osobom, z którymi J. C. zawarła umowy zlecenia. Dnia 16 grudnia 2015 roku o godz. 07.00 K. T. (1) i A. C. (1) rozpoczęli pracę we wskazanym miejscu. W tym dniu zgodnie z poleceniem brygadzisty K. S. wykonywali tzw. pruski mur. Około godz. 13.00 K. S. wydał K. T. (1) i A. C. (1) polecenie, by z budynku przy ul. (...) 10 przewieźli drewniane belki o wymiarach 26 cm x 24 cm x 4 m na

teren posesji przy ul. (...) w W. i pocięli je wzdłuż. Na miejscu bowiem nie było sprzętu, który pozwoliłby na pocięcie belek na deski. Na terenie posesji przy ul. (...), należącej do J. C., pozostawiano zwykle samochody służbowe i sprzęt. Ponadto na terenie tej nieruchomości pod wiatą ustawiona była piła tarczowa do drewna. Była to tzw. „samoróbka”. Ustawiona ona była na nierównym podłożu. Urządzenie to nie spełniało podstawowych wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy. Pilarka nie posiadała kaptura ochronnego nad tarczą piły nad stołem, klina rozszczepiającego za tarczą piły, prowadnicy, popychacza do przyzycinanego wzdłużnie materiału, a także wyłącznika awaryjnego. W miejscu ustawienia pilarki nie było również instrukcji bhp dotyczącej obsługi pilarki tarczowej do drewna. K. T. (1) i A. C. (1) nie odbyli przeszkolenia stanowiskowego bhp przy obsłudze obrabiarki do drewna.

Dowód:

- zeznania świadka K. T. (1) (00:12:48- 00:37:45 na k. 87-88, k. 3 akt PR Ds. 31/16,
- częściowo zeznania świadka A. C. (1) (00:39:3500:55:52 na k. 88-8, k. 23-34 akt PR Ds. 31/16)
- zeznania świadka E. Z. (00:05:29 – 00:25:01 na k. 98v-99v)
- zeznania świadka R. L. (00:07:31 – 00:30:02 na k. 106-107)
- zapis wyjaśnień uzyskanych od poszkodowanego (k. 36)
- zapis informacji uzyskanych od świadka A. C. (1) (k. 37)
- protokół kontroli nr rej. (...) -5310- (...) -Pt/16 (k. 10-15v),
- zdjęcie piły tarczowej (k. 38),

K. T. (1) wraz z A. C. (1), zgodnie z otrzymanym poleceniem załadowali belki do służbowego busa i pojechali na ul. (...). Samochodem kierował K. T. (1). Następnie ułożyli belki w pobliżu piły stołowej i przystąpili do ich cięcia. Ustali między sobą, że K. T. (1) będzie popychał belkę w kierunku tarczy tnącej piły, a A. C. (1) przeciągał belkę przez tarczę piły. K. T. (1) na ręce założył rękawice robocze, bowiem z belek wystawały drzazgi. Około godz. 14.55 K. T. (1) pchając jedną z ostatnich do pocięcia belek, potknął się i stracił równowagę. Wskutek tego mocniej docisnął belkę w kierunku tarczy tnącej, co spowodowało, że lewą ręką dotknął obracającej się tarczy piły tnącej. K. T. (1) jest leworęczny, dlatego wykonywał prace głównie lewą ręką. K. T. (1) nie poczuł bólu, jednak po chwili dostrzegł krwawiącą dłoń i brak V palca. K. T. (1) natychmiast przerwał pracę i udał się do K. S., który znajdował się na podwórzu posesji przy ul. (...). Poinformował go o tym, co się wydarzyło, a K. S. niezwłocznie zawiózł go do szpitala w W.. K. S. nie kontrolował ani nie nadzorował wykonywanej przez A. C. (1) i K. S. pracy przy pilarence.

Dowód:

- zeznania świadka K. T. (1) (00:12:48- 00:37:45 na k. 87-88, k. 3 akt PR Ds. 31/16,
- częściowo zeznania świadka A. C. (1) (00:39:3500:55:52 na k. 88-8, k. 23-34 akt PR Ds. 31/16)
- zeznania świadka E. Z. (00:05:29 – 00:25:01 na k. 98v-99v)
- zeznania świadka R. L. (00:07:31 – 00:30:02 na k. 106-107)
- karta wypadku (k. 33-35)
- zapis wyjaśnień uzyskanych od poszkodowanego (k. 36)
- zapis informacji uzyskanych od świadka A. C. (1) (k. 37)
- protokół kontroli nr rej. (...) -5310- (...) -Pt/16 (k. 10-15v)

W wyniku tego zdarzenia K. T. (1) doznał urazu ran szarpanych palców I-IV oraz konieczna okazała się amputacja urazowa palca V lewej ręki.

Dowód:

- zeznania świadka K. T. (1) (00:12:48- 00:37:45 na k. 87-88, k. 3 akt PR Ds. 31/16,
- częściowo zeznania świadka A. C. (1) (00:39:3500:55:52 na k. 88-89, k. 23-34 akt PR Ds. 31/16)
- zeznania świadka E. Z. (00:05:29 – 00:25:01 na k. 98v-99v)
- zeznania świadka R. L. (00:07:31 – 00:30:02 na k. 106-107)
- karta informacyjna leczenia szpitalnego (k. 39-40)

J. C. nie powiadomiła właściwego okręgowego inspektora pracy o zaistniałym zdarzeniu. Państwowa Inspekcja Pracy została powiadomiona o wypadku przez Komendę Powiatowa Policji w W. w piśmie z dnia 04 lutego 2016 roku. Karta wypadku została natomiast sporządzona dopiero dnia 18 lutego 2016 roku. Wskazano, że powodem niesporządzenia jej w terminie 14 dni był brak znajomości przez K. S. procedury postępowania w przypadku zaistnienia zdarzenia wypadkowego. W dniu 25 stycznia 2016 roku pracodawca nałożył na K. S. karę porządkową z powodu "nie poinformowania pracodawcy o zdarzeniu wypadkowym, które miało miejsce w dniu 16 grudnia 2015 roku".

Dowód:

- zeznania świadka E. Z. (00:05:29 – 00:25:01 na k. 98v-99v)
- zeznania świadka R. L. (00:07:31 – 00:30:02 na k. 106-107)
- częściowo karta wypadku (k. 33-35)
- protokół kontroli nr rej. (...) -5310- (...) -Pt/16 (k. 10-15v)

K. S. urodził się w (...) roku. Jego miesięczny dochód wynosi 2.000 zł brutto. K. S. nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nie posiada żadnego majątku. K. S. nie był karany.

Dowód:

- informacja z krajowego Rejestru Karnego (k. 9)

K. S. na etapie czynności wyjaśniających, będąc przesłuchanym, jako osoba, co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień, oświadczył, że przedstawionego mu zarzutu nie zrozumiał i nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. K. S. wskazał, że nie zgadza się w pełni z niczym. (k. 7v)

Na etapie postępowania przez Sądem obwiniony podtrzymał nieprzyznanie się do zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu i odmówił składania wyjaśnień (00:11:35-00:11:55 na k. 87).

Sąd nie dał wiary nieprzyznaniu się do winy K. S.. Zdaniem Sądu ma ono charakter typowo obronny, zmierzający do uwolnienia się od odpowiedzialności i nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym w niniejszym postępowaniu.

W ocenie Sądu zeznania świadka K. T. (1) w całości zasługują na danie im wiary. Są one logiczne i spójne (00:12:48-00:37:45 na k. 87-88, k. 3 akt PR Ds. 31/16). Świadek K. T. (1) podał, że to K. S. polecił przewiezenie i pocięcie belek na pilarcie tarczowej znajdującej się przy posesji na ul. (...) w W.. Świadek wskazał, że K. S. nigdy nie zwracał uwagi, że pilarka nie jest sprawna i że trzeba uważać pracując na niej (00:16:30-00:16:39). Ponadto

K. T. (1) zeznał, iż obwiniony był na terenie nieruchomości w trakcie zdarzenia i zaraz po zdarzeniu zawiózł go do szpitala w W.. K. T. (1) zarówno w niniejszym postępowaniu, jak i w sprawie o sygn. akt PR Ds. 31/16, jak również w toku postępowania wypadkowego (zapis wyjaśnień uzyskanych od poszkodowanego z dnia 10.02.2016r.) szczegółowo jednakowo opisał okoliczności samego wypadku przy pilarence. Wiarygodności zeznań świadka w ocenie Sądu nie przekreślają pewne nieścisłości w nich występujące (np. wskazanie przed Sądem, że nie wie czy się potknął), bowiem świadek znajdował się w wyjątkowej sytuacji i pewnych kwestii może już dokładnie nie pamiętać, ponadto od dnia wypadku do dnia składania zeznań przed Sądem w niniejszej sprawie upłynął ponad rok. Nadto z zeznaniami K. T. (1) korespondują zeznania złożone przez świadka A. C. (1), z wyjątkiem zeznań złożonych przez tego świadka przez Sądem, w których stwierdził że to on kierował samochodem w dniu zdarzenia w drodze na posesję przy ul. (...) oraz co do wykonania przez niego i K. T. (1) prac na posesji przy ul. (...) bez polecenia K. S..

Świadek A. C. (1) dnia 16 grudnia 2015 roku wykonywał pracę wspólnie z K. T. (1) i był bezpośrednim świadkiem jego wypadku. Sąd uznał za wiarygodne jego zeznania złożone do sprawy o sygn. akt PR Ds. 31/2016 i informacje podane w dniu 16 lutego 2016 roku w związku z przeprowadzonym postępowaniem powypadkowym (k. 37). Korelują one z zeznaniami świadka K. T. (1). A. C. (1) zeznał bowiem, że na polecenie K. S. pojechali z K. T. (1) na ul. (...) i tam za pomocą pilarki ciągli drewniane bale. A. C. (1) nieco odmiennie zeznał przed Sądem (że to on kierował samochodem, że nie było K. S. na terenie posesji na ul (...)), w związku z czym Sąd uznał te zeznania za wiarygodne jedynie w części zgodnej z ustalonym stanem faktycznym. (00:39:45-00:55:55 na k. 88-89) Uwadze Sądu nie umknął fakt, iż świadek nie był w stanie kategorycznie wskazać, na czyje polecenie w dniu, którym miał miejsce wypadek, pojechali wraz z K. T. (1) na teren posesji przy ul. (...). Ostatecznie świadek A. C. (1) przed Sądem nie był w stanie podać, czy to K. T. (1) powiedział: „chodź jedziemy wykorzystać tę maszynę do pocięcia” czy polecenie wydał K. S. (00:42:41– 00:43:27).

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka E. Z., Starszego inspektora Pracy – Specjalisty w Państwowej Inspekcji Pracy – Okręgowy Inspektorat Pracy w B.. Świadek E. Z. przeprowadzała kontrolę w przedsiębiorstwie (...), z której został sporządzony protokół nr rej. (...) -5310- (...) -Pt/16. (00:05:40-00:24:45 na k. 98v-99)

W ocenie Sądu wiarygodne są także zeznania świadka R. L., starszego specjalisty ds. bhp, który na zlecenie J. C. sporządził kartę wypadku. Świadek podał, na jakich źródłach opierał się, sporządzając wskazany dokument. (00:07:12-00:29:20 na k. 106-107)

Jako wiarygodne Sąd ocenił także dowody z dokumentów w postaci protokołu kontroli nr rej. (...) -5310- (...) -Pt/16 (k. 10-15v), karty wypadku (k. 33-35), zdjęcie (k. 38), informacje świadka A. C. (1) (k. 37), zapis wyjaśnień uzyskanych od poszkodowanego (k. 36), karta informacyjna leczenia szpitalnego (k. 39-40). W ocenie Sądu brak było podstaw do podważenia autentyczności wskazanych dokumentów oraz informacji w nich zawartych. Dowody te zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Zdaniem Sądu w sprawie nie zachodziły żadne okoliczności, które mogłyby podważyć ich wiarygodność.

Za w pełni wiarygodne i zasługujące na uwzględnienie Sąd uznał dowody z dokumentów w postaci danych o karalności (k. 9), wyroku w sprawie o sygn. IV P 104/16 Sądu Rejonowego w Toruniu (k. 124 w aktach sprawy IV P 104/16), albowiem zostały sporządzone w wymaganej przepisami formie przez osoby do tego uprawnione. Ponadto w toku całego postępowania żadna ze stron nie zakwestionowała ich prawidłowości i prawdziwości.

K. S. obwiniono o to, że jako brygadzysta, w tym osoba kierująca pracami w firmie (...) zarejestrowanej w S. przy ul. (...) i jednocześnie osoba odpowiedzialna za przestrzeganie przepisów bhp w organizacji prac wykonywanych przez tzw. zleceniobiorców w W., nie zapewnił w dniu 16.03.2016r. właściwego nadzoru w organizacji i przygotowaniu pracy wykonywanej przez dwóch zleceniobiorców, tj. K. T. (1) i A. C. (1) na terenie prywatnej posesji p. J. C. – właścicielki firmy (...) przy ul. (...) w W., w szczególności poprzez przyzwolenie na użycie pilarki tarczowej do drewna, która nie odpowiadała obowiązującym wymogom bhp z powodu braku podstawowych zabezpieczeń związanych z jej obsługą – brak kaptura ochronnego nad tarczą piły nad stołem, brak klina rozszczepiającego za tarczą piły, brak prowadnicy i popychacza oraz brak wyłącznika awaryjnego, co przyczyniło się do powstania wypadku ciężkiego przy pracy, któremu uległ K. T. (1) podczas wykonywaniu pracy przy docinaniu drewnianych belek o długości ok. 4,0 m przy użyciu pilarki

tarczowej do drewna, to jest o wykroczenie z art. 283 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku Kodeks pracy (Dz.U. z 2014r., poz. 1502 ze zmianami oraz z 2015r. Dz.U. poz. 1268) w związku z art. 212 pkt 1,3, 5 w zw. z art. 304 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku Kodeks pracy (Dz.U. z 2014r., poz. 1502 ze zmianami oraz z 2015 r. Dz. U.poz. 1268).

Sprawcą wykroczenia z art. 283 § 1 kp, jest ten, będąc odpowiedzialnym za stan bezpieczeństwa i higieny pracy albo kierując pracownikami lub innymi osobami fizycznymi, nie przestrzega przepisów lub zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, a zatem pracodawca będący osobą fizyczną lub osoba wykonująca czynności w jego imieniu albo osoba kierująca pracownikami lub innymi osobami fizycznymi (np. kierownik, majster, brygadzysta). Do objęcia kierownika, majstra, brygadzysty czy innej osoby kierującej pracownikami obowiązkami w sferze BHP nie jest konieczna żadna wyjątkowa forma. W szczególności obowiązki te nie muszą stanowić treści umowy o pracę lub innego źródła stosunku pracy, na podstawie którego osoba kierująca pracownikami jest zatrudniona, a także nie muszą być włączone do zakresu czynności. Sam fakt pełnienia wobec pracowników funkcji kierowniczych czyni te osoby, jako kierujące pracownikami, podmiotami obowiązków wymienionych w art. 212 KP (Art. 283 KP red. Sobczyk 2017, wyd. 3/Korus). Stąd też pracownik, któremu powierzono kierowanie pracą innych, z samej istoty sprawowanej funkcji jest zobowiązany do stałego czuwania nad tym, aby praca podległych mu pracowników przebiegała zgodnie z przepisami lub zasadami BHP (zob. wyr. SN z 19.02.2012 r., IV KK 216/12, Prok. i Pr. 2013, Nr 5, s. 6). Winna podmiotu może polegać nie tylko na zaniedbaniu środków wymaganych przez prawo, ale także na zaniechaniu podjęcia tych działań zabezpieczających, których zastosowanie dyktują zasady doświadczenia życiowego, chociażby obowiązujące przepisy wyraźnie takich zabezpieczeń nie wymagały. Co więcej, nawet podjęcie pracy przez pracownika świadomego zagrożeń nie zwalnia zakładu pracy od odpowiedzialności za zapewnienie higienicznych i bezpiecznych warunków pracy. Podobnie zresztą nie „usuwa” winy zakładu pracy to, że pracownik nie zgłaszał problemów czy żądań w tym zakresie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 stycznia 2013 roku, III Apa 31/12, (...) Regulacja art. 283 § 1 kp przewiduje możliwość ukarania za każde naruszenie przepisów lub zasad bhp (naruszenie każdego obowiązku z zakresu bhp). Czyn tam określony stanowi przy tym wykroczenie trwałe i formalne, w związku z tym do jego powstania wystarczy sam fakt nieprzestrzegania przepisów lub zasad bhp, bez względu na to, czy naruszenie to pociągnęło za sobą skutki w postaci naruszenia zdrowia lub utraty życia pracowników lub skutki w postaci poniesionych szkód materialnych. Jest to więc przepis, który przewiduje blankietową odpowiedzialność, a treść tej odpowiedzialności wypełniają przepisy zawarte w dziale dziesiątym kodeksu pracy.

Zgodnie natomiast z art. 212 pkt 1, 3, 5 k.p., osoba kierująca pracownikami jest obowiązana: organizować stanowiska pracy zgodnie z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy, organizować, przygotowywać i prowadzić prace, uwzględniając zabezpieczenie pracowników przed wypadkami przy pracy, chorobami zawodowymi i innymi chorobami związanymi z warunkami środowiska pracy, egzekwować przestrzeganie przez pracowników przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.

W myśl art. 304 § 1 k. pracodawca jest obowiązany zapewnić bezpieczne i higieniczne warunki pracy, o których mowa w art. 207 § 2 kp, osobom fizycznym wykonującym pracę na innej podstawie niż stosunek pracy w zakładzie pracy lub w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę, a także osobom prowadzącym w zakładzie pracy lub w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę na własny rachunek działalność gospodarczą. Art. 207 par 2 kp, do którego odnosi się wskazany powyżej przepis stanowi, że pracodawca jest obowiązany chronić zdrowie i życie pracowników przez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i techniki.

Wykroczeniem jest tylko czyn zawiniony, można go popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie (art. 5 k.w.). Wykroczenie umyślne zachodzi wtedy, gdy sprawca ma zamiar popełnienia czynu zabronionego, czyli chce go popełnić. Wówczas działa w zamiarze bezpośrednim. Umyślność zachodzi także wtedy, gdy sprawca, przewidując możliwość popełnienia czynu zabronionego, godzi się na to. Wówczas działa w zamiarze ewentualnym (art. 6 § 1 k.w.). Z nieumyślnością mamy do czynienia wówczas, gdy co prawda sprawca nie ma zamiaru popełnienia wykroczenia, ale popełnia je przez to, że przewiduje możliwość jego popełnienia, lecz bezpodstawnie przypuszcza, że tego uniknie, oraz

gdy sprawca możliwości popełnienia czynu zabronionego nie przewiduje, choć powinien i może ją przewidzieć (art. 6 § 2 k.w.).

Sprawcą wykroczenia przeciwko prawom pracownika może być tylko osoba fizyczna (art. 1 k.w.). Jeżeli pracodawcą jest jednostka organizacyjna, odpowiedzialność karną za naruszenie obowiązków pracodawcy ponosi osoba zarządzająca tą jednostką albo, gdy jednostką tą zarządza organ, osoby wchodzące w jego skład bądź inna wyznaczona do tego osoba (art. 31 k.p.). Jeśli zaś pracodawcą jest osoba fizyczna, to odpowiedzialność ta będzie spoczywać na pracodawcy lub osobie zarządzającej w jego imieniu zakładem.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz w świetle ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd doszedł do przekonania, że K. S. należy uznać za winną tego, że jako brygadzysta, w tym osoba kierująca pracami w firmie (...) zarejestrowanej w S. przy ul. (...) i jednocześnie osoba odpowiedzialna za przestrzeganie przepisów bhp w organizacji wykonywanych prac nie zapewnił w dniu 16.12.2015r. właściwego nadzoru w organizacji i przygotowaniu pracy wykonywanej przez zleceniobiorcę A. C. (1) i pracownika K. T. (1) na terenie prywatnej posesji pani J. C. – właścicielki firmy (...) przy ul. (...) w W., poprzez przyzwoleń na użycie pilarki tarczowej do drewna, która nie odpowiadała obowiązującym wymogom bhp z powodu braku podstawowych zabezpieczeń związanych z jej obsługą – brak kaptura ochronnego nad tarczą piły nad stołem, brak klina rozszczepiającego za tarczą piły, brak prowadnicy i popychacza oraz brak wyłącznika awaryjnego, co przyczyniło się do powstania wypadku przy pracy, któremu uległ K. T. (1) podczas wykonywania pracy przy docinaniu drewnianych belek o długości ok. 4,0 m przy użyciu pilarki tarczowej do drewna, to jest wykroczenia z art. 283 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku Kodeks pracy (tekst jednolity Dz. U. z 2014 roku poz. 1502 z późn. zm.) w związku z art. 212 pkt 1, 3, 5 k.p. w zw. z art. 304 § 1 k.p.

K. S. został zatrudniony przez J. C. na stanowisku brygadzysty. Z regulaminu porządkowego wynikało wprost, że osoba pełniąca tę funkcję jest odpowiedzialna między innymi za przydzielanie pracownikowi miejsca pracy i narzędzi oraz zapoznanie go z obowiązkami. K. S. nazywany był przez pracowników „kierownikiem”, bowiem przydzielał on, a także kontrolował wykonywane prace. K. S. był więc jednocześnie odpowiedzialny za przestrzeganie przepisów w organizacji wykonywanych prac. Pracownik, któremu powierzono kierowanie pracą innych, z samej istoty sprawowanej funkcji jest zobowiązany do stałego czuwania nad tym, aby praca podległych mu pracowników przebiegała zgodnie z przepisami lub zasadami BHP. (wyr. SN z 19.02.2013 r., IV KK 216/12, Prok. i Pr. 2013, Nr 5, s. 6).

Dnia 16 grudnia 2015 roku K. S. polecił zleceniobiorcy – A. C. (1) oraz pracownikowi – K. T. (1), by przewieźli oni drewniane bale z terenu budowy, na której pracowali i na teren posesji należącej do J. C.. Tam za pomocą pilarki tarczowej do drewna mieli pociąć je na deski. Pilarka znajdowała się pod wiatą, na nierównej powierzchni. Mimo że nie odpowiadała ona obowiązującym wymogom bhp, jej budowa nie spełniała wymogów wskazanych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy obsłudze obrabiarek do drewna z dnia 14 kwietnia 2000 r. (Dz.U. Nr 36, poz. 409), to jednak K. S. pozwolił na jej użycie. Nie miała ona kaptura ochronnego nad tarczą piły nad stołem, klina rozszczepiającego za tarczą piły, prowadnicy, popychacza do przyzwanego wzdłużnie materiału, a także wyłącznika awaryjnego. W miejscu ustawienia pilarki nie było również instrukcji bhp dotyczącej obsługi pilarki tarczowej do drewna. K. T. (1) i A. C. (1) nie odbyli przeszkolenia stanowiskowego bhp przy obsłudze obrabiarki do drewna. Pilarka tarczowa, na której pracowali A. C. (1) i K. T. (1) była tzw. samoróbką. Przy docinaniu jednej z ostatnich belek, doszło do wypadku, któremu uległ K. T. (1). W ocenie Sądu, wina obwinionego nie budzi wątpliwości, gdyż nie zachodziły żadne okoliczności ją wyłączające.

Sąd ustalił, iż J. C. z K. T. (1) w dniu zdarzenia łączyła umowa o pracę, mając na uwadze przepis art. 8 § 2 kpk w zw. z art. 8 kpw oraz wyrok Sądu Rejonowy w Toruniu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 31 sierpnia 2016 roku, w sprawie IV P 104/1, którym ustalono, że J. C. i K. T. (1) od dnia 18 czerwca 2015 roku do 16 grudnia 2015 roku łączyła umowa o pracę w pełnym wymiarze czasu, w charakterze pracownika budowlanego.

W kwestii daty zdarzenia należy jedynie podkreślić, iż we wniosku jako datę zdarzenia omyłkowo, w ocenie Sądu nie budziło to żadnych wątpliwości, wskazano 16 marca 2016 roku zamiast 16 grudnia 2015 roku.

Wykroczenie określone w art. 283 §1kp zagrożone jest karą grzywny w wysokości od 1000 zł do 30 000 zł.

Kierując się dyrektywami wynikającą z treści w art. 33 § 1-4 kw oraz art. 24 § 1 kw, i na podstawie art. 283 § 1kp, Sąd za popełnione wykroczenie wymierzył K. S. karę grzywny w kwocie 3000 zł, mając na względzie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe leżące w granicach cech przypisanemu obwinionemu wykroczeniu, mające znaczenie dla wymiaru kary.

W ocenie Sądu kara w takim wymiarze spełni w stosunku do sprawcy cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Spełnia ona również wymogi dostosowania jej do sytuacji rodzinnej i majątkowej obwinionego oraz jego możliwości zarobkowych, będąc adekwatną do stopnia winy i uwzględniając wskazania dotyczące okoliczności popełnienia czynu.

W pkt 2 wyroku, Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 119 kpw w zw. z art. 627 kpk w zw. z art. 617 kpk i art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie kwotę 300 zł tytułem opłaty oraz obciążył go zryczałtowanymi wydatkami za postępowanie przed Sądem I instancji w kwocie 100 złotych.